

Cesta

3

2009

KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 7 Kč

Modlitba.....	3
Soudcové Izraele 6.	4
Poznááme Ježíše.....	6
Podobenství 1.....	7
Mimozemšťané v žabství 8.	8
Malí zahradníci	10
Podivuhodnosti češtiny.....	11
Mlsný medvídek	12
Putujeme s Biblií	13
Soutěž o tři knihy.....	15
Písnička.....	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: M. Nováková, V. Švejdová, H. Rokytová, O. Bajusová
 a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Děkujeme ti, Pane Bože,
za to, že znovu můžeme pozorovat,
jak kolem nás všechno rozkvétá a zelená se.

Děkujeme ti za všechna roční období,
z nichž každé má svou krásu.

Děkujeme ti za tvou moudrost,
s jakou jsi stvořil náš svět.

Uč nás, prosíme, abychom jej neničili,
ale s láskou jej opatrovali.

Amen

6. Zasvěcenec Samson – 1. část

Milé děti, jistě jste již slyšely o Samsonovi, který měl obrovskou sílu, přišel však o ni kvůli ženské lsti. Povíme si nyní jeho příběh.

V Izraeli žil muž jménem Manóach. Jeho žena dlouho nemohla mít děti. Jednoho dne se jí však ukázal Hospodinův posel a oznámil jí, že bude mít syna. Nařídil jí, že nesmí pít žádné víno ani jiný opojný nápoj a jíst cokoliiv nečistého. „Tvůj syn bude Boží zasvěcenec. Jeho hlavy se nesmí dotknout břitva“ (to znamená, že mu nikdy nesmí stříhat vlasy).

Žena vše pověděla svému muži a ten se modlil k Hospodinu, aby k nim znovu posel přišel a poučil je, co mají s chlapcem dělat, až se narodí. Posel se jeho ženě opravdu ukázal ještě jednou. Hned zavolala Manóacha. Posel jim zopakoval, jak si mají počínat. Manóach jej chtěl pohostit. Posel však odmítl s tím, že mají obětovat Hospodinu. Manóach poslechl a když oběť hořela, vystoupil z plamenů Hospodinův posel. Tím nabyli jistoty, že to byl skutečně posel Boží. Manóach dostal strach: „Určitě teď zemřeme, neboť jsme viděli Boha.“ Jeho žena ho však uklidňovala, že kdyby je chtěl Bůh zabit, jistě by jim neoznamoval narození syna.

Syn se jim skutečně narodil a dostal jméno Samson. Bůh mu od počátku žehnal a mladík měl velikou sílu.

Když dospěl, zalíbila se mu jedna pelištejská dívka. Rodiče mu to rozmlouvali, chtěli, aby si vybral nevěstu ze svého lidu, Samson však byl neoblomný. Jeho kroky řídil Hospodin, jenž hledal proti Pelištejcům, kteří v té době Izraelcům vládli, záminku.

Nakonec tedy rodiče svolili a vydali se se Samsonem do Timnaty, aby domluvili svatbu. Po cestě Samsona přepadl mladý lev. Samson jej holýma rukama zabil, rodičům však nic neřekl a lva tam nechal ležet.

Když se za čas ubíral toutéž cestou na svatbu, šel se na zabitého lva podívat. V jeho těle se usídlil včelí roj. Samson si nabral jejich med a jedl jej po cestě. Rodičům dal také, ale o lvovi jim opět nic neřekl.

Svatební hostiny se účastnilo také třicet družbů z řad Pelištejců. Samson jim navrhl: „Dám vám hádanku. Když ji za sedm dní, po které bude trvat hostina, rozluštíte, dám vám každému košili a sváteční šaty. Když ji však nerozluštíte, dostanu košili a sváteční šaty od každého z vás.“ Mládenci souhlasili a Samson jim řekl tuto hádanku:

„Ze žrouta vyšel pokrm, ze siláka vyšla sladkost.“

Nikdo z nich však nedokázal přijít na to, co hádanka znamená. Šli tedy za Samsonovou ženou a žádali ji, ať od Samsona zjistí řešení hádanky. „Jinak tě i s domem tvého otce upálíme. To jste nás sem pozvali, abyste nás obrali?“

I vyčítala žena Samsonovi, že jí nemá rád, když jí neprozradí řešení hádanky. Bránil se, že ani svým vlastním rodičům to neprozradil. Ona však tak dlouho naléhala, až jí to prozradil. Řekla to družbům a ti sedmého dne hostiny odpověděli Samsonovi:

„Co je sladší než med, co je silnější než lev?“

Samson hned věděl, že odpověď mají od jeho ženy. Řekl: „Kdybyste neorali mou jalovici, mou hádanku byste neuhodli.“ Duch Hospodinův se jej zmocnil, on odešel do Aškalónu, kde pobil třicet mužů a jejich výstroj a sváteční šaty dal družbům. Rozhněván se pak vrátil do otcovského domu.

Když se po čase vrátil ke své ženě, její otec mu oznámil, že si myslel, že jí Samson nenávidí, a dal jí proto za ženu jednomu z družbů. Samson se znovu rozhněval a prohlásil, že tentokrát bude bez viny, když Pelištejcům provede něco zlého. Pochytil tři sta lišek, připravil jim k ocasům planoucí pochodně a zapálil tak Pelištejcům všechna pole, vinice a olivy.

(dokončení příště)
Jana Krajčířková

Část desátá

1. Jaký první zázrak učinil Ježíš?
2. Jakým způsobem se jeden z nemocných dostal k Pánu Ježíši?
3. Kdo jednou přišel za Ježíšem v noci?
4. Který z učedníků Pána Ježíše opustil výnosné zaměstnání?
5. Který z učedníků se pokusil jít po vodě?

(Nápověda: Petr, Nikodém, voda a víno, Matouš, střecha a nosítka)

Část jedenáctá

1. Co udělal Zacheus, aby uviděl Ježíše?
2. Jakými slovy začíná modlitba, kterou Pán Ježíš dal svým učedníkům?
3. Jak se jmenuje vzpomínka na poslední společné jídlo Ježíše s učedníky?
4. Kde Jidáš zradil Ježíše?
5. Co udělal otec, když viděl, že se vrací jeho neposlušný syn?

(Nápověda: vylézt na strom, zahrada Getsemane, Otče náš, večere Páně, běžet naproti)

Správné odpovědi najdete na str. 11. Při přípravě seriálu byla použita publikace „Bible v hádankách a odpovědích.“

Marcela Šimová

1. Úvod

Určitě jste už, děti, slyšely slovo podobenství (někdy se také říká parabola – z řeckého slova parabolé = přirovnání). Mnozí z vás jistě i vědí, co to znamená a také některá podobenství znáte. Cílem tohoto nového seriálku je vytvořit si stručný přehled podobenství, která v Bibli můžeme najít, a povědět si, co znamenají.

Takže, co to je podobenství? Je to přirovnání rozvinuté ve vyprávění. Pomocí skutečnosti nebo události, která je posluchači velmi dobře známá, se vypravěč snaží vysvětlit jinou skutečnost, určitou životní moudrost nebo mravní ponaučení.

Podobenstvím jsou příbuzná přísloví. Řekneme třeba: Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne. Všichni si to umíme představit – džbán na vodu s velikým uchem, který slouží mnoho let, až jednou už je tak opotřebovaný, že ucho váhu vody nevydrží a utrhne se. Co toto přísloví znamená, asi také víte: když udělám něco nesprávného, jednou mi to může projít, i víckrát – ale čím déle to dělám, tím je pravděpodobnější, že se to obrátí proti mně.

V Bibli mluvíme o podobenstvích především v souvislosti s Pánem Ježíšem. Když chtěl lidem přiblížit například Boží království, používal podobenství, aby mu posluchači lépe porozuměli. Používá to, co vidí kolem sebe, v přírodě a v lidském životě, co i prostí lidé znají velice dobře: kvas, svítlna, práce na vinici, na poli, vztahy v rodině, mezi přáteli a podobně.

I když nejvíce podobenství je obsaženo v evangeliích (kromě Jana), některá najdeme i ve Starém zákoně.

Tolik tedy na úvod a příště si již přiblížíme první konkrétní biblická podobenství.

Jana Krajčířková

8. Mé lovy a mí tvoří

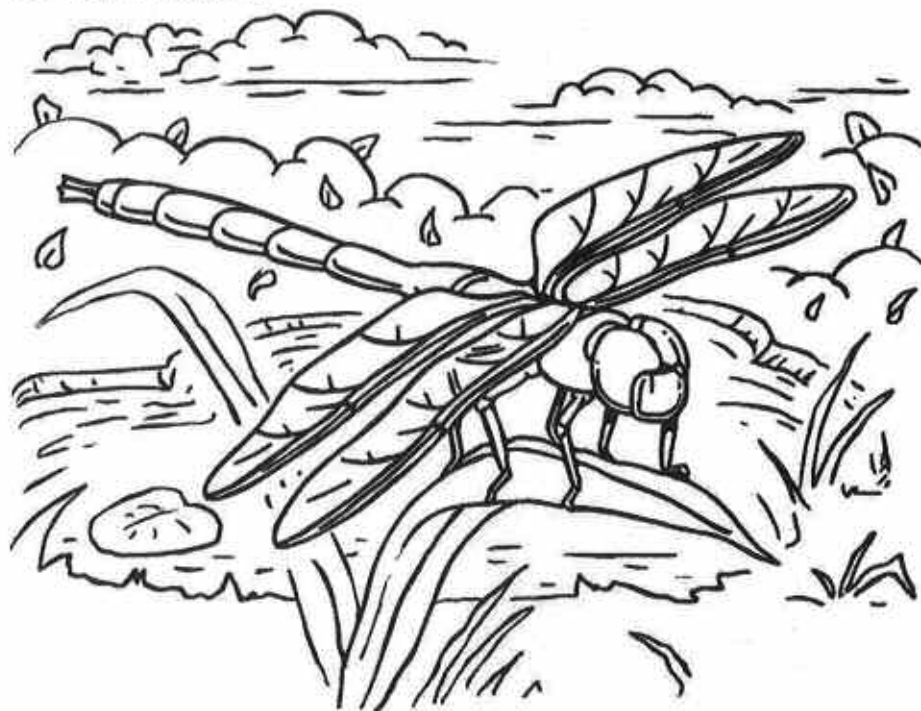
Teď to mému člověkoví přestalo pískat mezi vousy, zabručel, že mu netáhne dýmka a musí vyhledat v trávě správný stvol, ani měkký, ani tvrdý, aby dýmku protáhl. A to je vaše i mé štěstí, paní redaktorko a slečno člověčice, protože jinak by vám dlouze líčil svá rybářská dobrodružství. Jak bojoval s metrovou štikou a na slabém vlasci zdolával kapra, který vypadal jak zlaté selátko.

Mohu vám aspoň předvést svůj lovecký způsob. Vidíte tu múru? Je to osenice polní a třepetá se v rákosí, aby se schovala před sluníčkem. Dívejte se, vystřelím jazyk a už ji pojídám. No, na povrchu byla trochu moučná, my žáby máme radši potravu víc masitou. Její housenka chutná líp, jenže se přes den ukrývá a pohybuje se jen v noci. Daleko lépe se mi daří lov tučné housenky stužkonosky vrbové, protože ta mi někdy ve větru spadne z naší vrby hlavatice rovnou před nos.

Mám ve svém žabství na byt i jiné tvory. Jako první příletěl vrtulníček, zastavil se ve vzduchu nad vodou a jeho průsvitná křídla vydávala protivný zvuk.

„Co chceš, ty chrrastidlo, v mém krrrálovství?“ ozval jsem se přísně.

„No dovol,“ ohradil se vrtulníček a zachrastil křídly. „Jsem rovněž ze vznešeného rodu, neboť se jmenuji šídlo královské.“

„Tak si tedy chrasti,“ svolil jsem milostivě, zejména proto, že šídlo královské mi nebude škodit.

Zato nemám žádnou radost z toho, když se objeví šídlo velké a klade vajíčka do vody. Jakmile se z vajíček vylihnou larvy, je to s nimi stejné jako s larvami potápníka rýhovaného. To jednou v noci za mírného teplého deštičku, jaký máme my žáby tak rády, cákne do rybníčku brouk, který má na předních chodidlech misky a navíc létá. Je to nevrlý tvor a jeho dravé larvy loví rybičky a dokonce pulce.

Takže až zjara přivábím svým krásným zpěvem nějakou žabí slečnu – musí ovšem být z dobrého skokaniho rodu – oslavíme svatbu a pořídíme si potomstvo, dám dobrý pozor, aby mi žádná potápnice vroubená nevsunula svá vajíčka do zářezů v rákosí. To tak, aby nám nějaké ošklivé larvy kousaly dětičky, když je tu místa pro tolik žab. Už se těším, co to bude jednou krásného zpěvu, až spustíme všichni...

Okamžik, prrrrosím, právě tu kolem pomoci svého chvostíku poskakuje pěkná mákovka vodní. Není sice velká, ale chutná znamenitě. Také chrostíkem nebo pošvatkou nepohrdnu. A když se rojí jepice, nastanou mi pravé hody, někdy nestačím vystřelovat jazyk.

Kde jsem přestal? Aha, už vím. Chtěl jsem vám vyprávět o tom, jak rád sleduji motýlice. Poletují nad hladinou, jejich larvy nikomu neškodí a když pod vodou dorostou, vylezou si na rákosí. Tam puknou a vylihně se motýl modroučký jak letní nebe. Jestli si myslíte, paní redaktorko a slečno člověčice, že o nich mluvím tak hezky, protože se na nich nedá nic sníst, pak se velmi mýlíte. I my žáby totiž máme cit pro krásu.

A pokud jde o vodoměrky, kterých tu vidíte na sta, mělo by se jim spíš říkat větroměrky, protože sem do mého žabství se nejspíš daly přinést větrem. Ty opravdu nejsou k jídlu. Škubavými poskoky si chodí po hladině těma dlouhýma nohama, zmýlil jsem se a polapil vodoměrku leč jednou a zase ji vylapil. Tělo žádné a ty nohy mě škrrr, škrrrábaly v krrrku.

Občas usedne na vlhký list leknínu včelka, aby se napila, ale na ni jenom koukám, protože včely, vosy a sršáni na sobě nesou varovné znamení: pozor, mám žihadlo! Polkla byste včelku vy, paní redaktorko, slečno člověčice? No tak vidíte.

Okamžik, slyším, že tady buzcí moucha masařkoucha, cham, cham. To byl zásah, viděla jste? Přimo mistrovský. Masařka sice nebodá jako komár, ale obtěžovala by vás. Horší už je jen kloš neboli ptakotrudka vlašťovčí.

Mimochodem, vlašťovky nade mnou také poletují, ale nepřicházím s nimi do bližšího styku. Zato s potěšením naslouchám jejich švitoření, protože i my žáby pociťujeme libost nad hezkými zvuky. Třeba když promluvíte vy. No tak, řekněte něco...

Ladislav Muška
(pokračování příště)

V květinové zahrádce
dali jsme se do práce:

nachystáme záhonky –
jeden malý pro zvonky

druhý větší pro růže –
kdopak nám však pomůže?

Tolik rytí tolik dřiny
ještě jeden pro jiriny

další bude pro narcisy –
každý z nás už rady ví si

jak tu půdu připravit
aby květy mohly žít

U zdi – tam kde Honza ryje
bude místo pro lilie

v stinném koutku konvalinku
zasadíme pro maminku

Tolik vůně tolik krásy!
Táta – ten se diví asi

jak se nám ta práce daří
stali se z nás zahrádkáři

Naši snahu Pán Bůh zná
jistě nám ji požehná

Jarmila Konečná

Jednoho dne jsem našel na svém psacím stole u okna obálku se zvláštnostmi našeho mateřského jazyka. Tu obálku mi asi někdo vhodil dovnitř oknem nebo ji přivál vítr. Nevím. Ale o její obsah se s vámi rád podělím.

Nejdelsí české slovo:

NEJNEOBHOSPODAŘOVÁTELNĚJŠÍ.

Slovo složené z osmi souhlásek:

SCVRNKLS.

Slovo, v němž jsou obsaženy všechny samohlásky v pořadí, jak se to učíme ve škole:

DVACETIKORUNY.

Věty, ve kterých se několikrát za sebou opakují tytéž slabiky:

NESNESE SE SE SESTROU; ULILI-LI LILIPUTÁNI OHEŇ VČAS, ZABRÁNILI POŽÁRU.

Věta, která zní stejně, ať ji čteme od začátku nebo od konce:

JELENOVI PIVO NELEJ.

Věta, v níž jsou jen souhlásky:

VLK ZHLTL HRST ZRN.

Nakonec jazykolam. Zkuste bez přeroknutí říci větu:

ROZPROSTOVLASATILA-LI SE DCERA KRÁLE NABUCHODONOZORA?

Čeština je opravdu podivuhodný a krásný jazyk.

Z.S.

Výsledky soutěže o ceny z čísla 12/2008 (stvoření světa):

1. prázdná;
2. dnem;
3. nebem;
4. byliny a ovocné stromy rozmanitých druhů;
5. slunce a měsíc;
6. živočišnou havětí;
7. člověka;
8. odpočíval.

Dalšími výherci jsou: Vasyl Zheliznyak a Jiří Besmák z Kolína

Odpovědi ze str. 6:

Desátá část: 1. proměnil vodu ve víno, 2. rozebranou střechou a spouštěním na nosítkách, 3. Nikodém, 4. Matouš, 5. Petr

Jedenáctá část: 1. vylezl na strom, 2. Otče náš, jenž jsi..., 3. večere Páně, 4. v zahradě Getsemane, 5. rychle mu běžel naproti

Děti, chutná vám med? Nejen, že je moc dobrý, ale také zdravý. Třeba když máte kašel, dáte si lžičku do čaje a bude vám lépe. Včeličky jsou moc šikovné, když dokáží z květního pylu vyrobit takovou pochoutku, ale pozor! Mohou být i velmi nebezpečné, o tom ví určitě své náš medvídek – a teď celý příběh hezky od začátku...

Bertík byl nejmladší z celé medvědí rodinky – a také nejmlsnější. Kdepak mlíčko, to mu nechutnalo, ale med! Tajně chodil mlsat do komůrky. Jednou v noci se probudil, šel si zas pochutnávat, ale v misce zbyla už jen poslední kapička. Co teď? Rozhodl se, že si med opatří sám, je přece dost velký! Doma všichni spali, tak se vypravil do lesa. Cestu ke včelímu úlu znal n

z paměti, často tam s maminkou chodíval, když včely odlétávaly sbírat pyl z kytiček. Všechno šlo hladce, jako po másle. Všude byl klid, nepohnul se ani lísteček. Opatrně ale odvážně strčil čumáček do úlu. Včely jistě spí a nic neuslyší, mysl si. Mňam, mňam, to si pochutnával, ale jak tak mlaskal, probudil včelí královnu a ve chvíli ce to všude kolem bzučelo. Bertík vytáhl oteklý čumáček. Šlo to špatně, kromě medu mu na něm totiž přibýlo i pár žihadel. To to bolelo, naříkal, utíkal, ale včely za ním. Kdepak, těm jen tak neuteče, to věděl. Běžel kolem rybníka a vzpomněl si, co mu maminka vypravovala, že nejlepší úkryt před včelami je pod vodou – a tak neváhal a šup do vody! Ani mu neva

dilo, jak je studená. Zatím byl v bezpečí. Ale co až vystrčí hlavu? Dlouho dech nezadrží. Naštěstí rozzlobené včely čekání vzdaly a vrátily se do úlu. Vyděšený medvídek pelášil domů do svého pelíšku a chuť na med ho úplně přešla.

Ráno se probudil ze svého škarobého snu, ale když si sáhl na bolavý čumáček, zjistil, že to vlastně byla pravda!

A teď rada pro všechny – a nejen medvídky – strkat čumáček do včelího úlu se nevyplácí!

Helena Osmíková

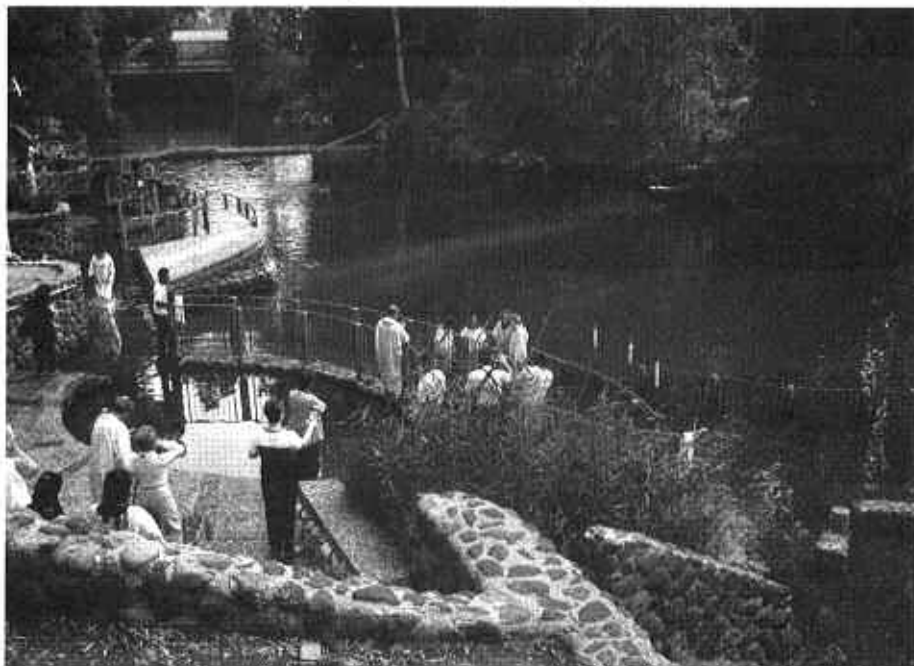

5. Jordán

Už jsme navštívili některé země a města, tentokrát si trochu přiblížíme jednu řeku – asi nejvýznamnější v Bibli. Řeka Jordán se objevuje na řadě míst Starého i Nového zákona.

Úrodnost údolí Jordánu je zmiňována již v knize Genesis, kde je přirovnáváno k „zahradě Hospodinově“. Když se Abram rozchází s Lotem, vybírá si Lot právě toto úrodné údolí (Gn 13,10-11). Připomínkou četných brodů přes Jordán je událost, kdy patriarcha Jákob se svou družinou překročil Jordán a u brodu přes Jabok (přítok Jordánu) zápasil s Hospodinem (Gn 32. kap.). Jeden z nejznámějších brodů pak je místo, kde soudce Jiftách pobil Efrajimce (Sd 5.-6. kap.). I když kmeny Rúben, Gád a polovina pokolení Manasesova dostaly při dělení země Jozuem území na východ od řeky (Nu 32. kap; Joz 13,8nn; 22,1-34), přesto Jordán tvoří pravé hranice zaslíbené země (např. Dt 3,25; Joz 22,11). Překročení řeky bylo pro Izraelce putující pouští z egyptského otroctví tou poslední překážkou vstupu do země zaslíbené. Došlo k tomu stejně zázračně jako k přechodu Rákosového moře a Izraelci na památku této události u řeky vztyčili Gilgálský památník (Joz 3.-4. kapitola).

Jordán však byl místem i dalších zázraků: suchou nohou řeku přešli i Eliáš s Elišou (2 Kr 2,7-8); prorok Eliša pak uzdravil Aramejce Naamána z malomocenství tím, že mu řekl, aby se sedmkrát omyl v Jordánu (2 Kr 5,1-19); a Eliša také způsobil, že z řeky sama vyplavala železná sekera (2 Kr 6,1-7).

Jan Křtitel v Jordánu křtil na odpuštění hříchů (např. Mt 3,6) a pokřtil i Ježíše (Mt 3,13-17). Jako připomínka Jana Křtitele byla na místě, kde Jordán opouští Galilejské jezero, zachována část toku nazývaná Jardenit, kde dodnes probíhají křty. Za tímto účelem sem jezdí poutníci z celého světa.

Není proto divu, že řeka Jordán má symbolický význam a často se vyskytuje ve folkové hudbě, gspelech a spirituálech, ale i v poezii nebo literárních dílech.

Jordán protéká Velkou příkopovou propadlinou, která tvoří hranici mezi Izraelem, Jordánskem a Západním břehem Jordánu. Jedná se o největší izraelskou řeku, která měří 251 kilometrů a plocha jejího povodí je 18 300 km². Vzniká soutokem tří říček v Chulském údolí, během svého toku protéká Galilejským jezerem a nakonec se vlévá do Mrtvého moře. Velká část vod řeky je lidmi využívána jako pitná voda nebo pro potřeby zavlažování či průmyslu. V důsledku toho dochází k setrvalému poklesu hladiny Mrtvého moře, neboť se z něj více vody vypaří, než do něj vteče. Za účelem zastavení vysychání Mrtvého moře byl navržen projekt, v jehož rámci by došlo k vytvoření zhruba 200 kilometrů dlouhého kanálu, který by samospádem (Mrtvé moře je nejnižší položené místo na zemském povrchu) přiváděl mořskou vodu z Rudého moře do Mrtvého moře. Ochránci životního prostředí však s tímto projektem nesouhlasí, protože by mohl ohrozit rostliny a živočichy žijící u řeky.

Severní část údolí je významně úrodná, zatímco jižní část má charakter polopouště. Díky stálému průtoku řeky je zde celoroční vegetace. Od roku 1967 se na jordánské straně údolí pěstují pomeranče, banány, raná zelenina a cukrová třtina. Mezi hlavní zdroje příjmů obyvatel na izraelské straně řeky patří rybolov, lehký průmysl a cestovní ruch.

Milé děti,

Už je tu zase jaro a s ním každoročně se opakující Boží zázrak probuzení přírody ze spánku. Najdete, kdo se nám schoval v květinovém záhonu? Pokud nám své odpovědi pošlete do poloviny května, můžete vyhrát jednu ze tří knih.

Blahopřejeme výhercům soutěže z lednové Cesty:

(tajenka: Naše církev), kterým posíláme knihu:

Denisa Bejdáková z Kojetína

Julie Galíková z Prahy 7

a **Michaela Faifrová** z Kolína

Musical score for the song 'Slunce svítí na ptáčky'. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and child-friendly. Chords are indicated above the notes: D, A, D, G, D, A, D.

Slunce sví - tí na ptáč - ky, na stro - my i obláč - ky
 z modré výšky, z modré výš - ky. A na na - šem palou - ce
 kvetou si tam na louce pampě - liš - ky, pampě - liš - ky.

2. V šatech jako velký pán
 uklání se tulipán,
 když je vánek, když je vánek.
 Kdopak mu tu krásu dal,
 že je hezčí nežli král
 tulipánek, tulipánek?

3. Květům barvy nádherné
 a nám oběd v poledne
 Pán Bůh dává, Pán Bůh dává.
 Protože nás má tak rád,
 smí tulipán rozkvétat.
 Sláva, sláva, sláva, sláva!

L. Rejchrt

